

ROZROŻNIAĆ (1) *vb impf*

rozrożniać, [rozrozniać].

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

[*praes 3 sg rozróznia.*] ♦ *con 3 pl m pers by rozrózniali.*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozróźnić; poza tym XVII – XVIII w.: rozrażniać.

Doprowadzać do rozdziału, rozerwania; dissociare, inimicare, inimicitias concitare Cn [kogo, co]: [nieznośny to grzech ieŃ niewdzięczność/ y tá rozróznia ŃtowárzyŃzenie ludzkie/ á zgodę [...] tárga SenekaGórń 365 (Linde s.v. rozróźnić).]

rozrożniać czym: vpominałem áby obie mátce Ńwoie koŃcioł Boży y oyczyznę/ w iednym końcu [= celu] złączone/ wiernie y vprzeymie miłowáli: áby ich kácerŃtwy nie rozrożniáli/ á niezgody miedzy nie nie Ńiali SkarKaz)(2v.

Synonimy: rozpraszać, rozrywać.

Formacje współrdzenne cf 1. ROZNIĆ SIĘ.

ZCh, SBu